

מאוצות רעות

צריך להיזהר משמועות רעות. אם אתם לא מספיק חזקים, זה יכול לעלות לכם ביוקר! צריך גם לדעת כיצד לבשר אותם הלאה, למי ומתי?

הרי לא כל העיתים שווים. גם לא כל האנשים. חשיפה למשהו רע, בין אם הוא מראה, שמועה מרחוק או בשורה ישירה, עלולה "למוטט" את הצ"י (אנרגיה) שלכם בשניות בודדות. לפעמים עד מוות...

אם אתם יודעים ששמועה כזו צריכה לבוא, דאגו לחזק את עצמכם לפני.

אם בלית ברירה אתם צריכים לבשר אותה למישהו אחר, עשו זאת בתבונה ובהדרגה, על מנת לא למוטט אותו לגמרי.

וכך אנו קוראים בפרשת חיי שרה:

"ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכתה" (בראשית כג, ב).

כותב רש"י - "ונסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקידה שנזדמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט, פרחה נשמתה ממנה ומתה".

בשרות טובות

לו רק הכיר אדם בניסיון שקורים לו בכל יום, מתרחשים לו בגופו, טובבים את נשמתו.

לו רק הרגיש אדם בבשורה טובה שמנשבת באוזניו, קורצת את עיניו, מרחיבה את שפתותיו.

לו רק ידע אדם לומר תודה, על שכך היה והווה ויהיה.

אין אדם מכיר בניסיון, גם לא תמיד מרגיש בטובותיו, אך אם היה וכבר הרגיש וידע והכיר, מדוע שלא יודה על כך בפיו? אולי גם יוסיף קידה והשתחויה?

וכך אנו קוראים בפרשת חיי שרה, על אליעזר עבד אברהם שצלחה לו משימתו: "וַיַּעַן לְבֶן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ... הֲיֵה רַבָּקָה לְפָנֶיךָ, קַח וְלֶךְ. וַתְּהִי אִשָּׁה לְבֶן אֲדָנֶיךָ... וַיְהִי כִּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אֲבִרָהֶם אֶת דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה לָד'. (בראשית כד, נ) כותב רש"י - "מכאן שמודים על בשורה טובה".

לפגוע מהימים...

מארוחה טובה. ממסאז' מפנק. מטיוול בחו"ל. מהרבה כסף בארנק...

לשבוע. עד הרעב הבא. והוא יבוא. כי זה דרך כל האדם. לשבוע ולהיות שוב רעב... האם ניסיתם פעם לשבוע מ...הימים שלכם? כן! לדעת לחיות, להנות ולשבוע מעצם היום הזה שעובר עליכם, בלי קשר למה שקניתם או הרווחתם באותו יום, אלא מעצם חסד ד' עליכם, שהיום הזה בכלל היה!

וכך אנו קוראים בפרשת חיי שרה- "וימת אברהם זקן ושבע ימים" (בראשית כה, ח).

כותב רש"י- "שראה כל משאלות לבו ושבע כל טובה, וכן ושבע ימים (להלן לה ט), ששבעה נפשו בימים, ולא יתאוה שיחדשו בו הימים דבר, וכענין שנאמר בדוד וימת בשיבה טובה שבע ימים ועושר וכבוד (דברי הימים א כט כח). והוא ספור חסדי השם בצדיקים, ומדה טובה בהם שלא יתאוו במותרות, כענין שנאמר בהם תאות לבו נתת לו (תהלים כא ג), ולא כמו שנאמר בשאר האנשים אוהב כסף לא ישבע כסף

(קהלת ה ט), ואמרו בו (קהלת רבה

א יג): אין אדם יוצא מן העולם

וחצי תאוותיו בידו, יש בידו מנה

מתאוה מאתים, השיגה ידו

למאתים מתאוה לעשות ארבע

מאות, שנאמר אוהב כסף לא ישבע

כסף".

